

logi – mellom det lojalitetstro, høykirkelige, Romavennlige, disiplinære, hierarkiske og etisk konservative på den ene siden, og det friggjørende, revolusjonære, og dristig nyskapende på den andre siden. Romero er allerede langt på vei *de facto* kanonisert blant mange av Latin-Amerikas fattige troende. I Vatikanet pågår en helgenkåringsprosess. Utfallet er ytterst usikkert. Hva som *er* sikkert, er at det er og vil fortsette å være sterkt motstridende fortolkninger av skikkelsen og teologen Oscar Arnulfo Romero – og at de motstridende fløyene i tilfelle en offisiell kanonisering vil gjøre alt for å trekke ham «til seg.» Det er grunn til å hevde at denne spenningen kan spores tilbake til Romeros personlighet og virke. Derfor ville det vært fruktbart om Dameraus bok hadde gitt mer hjelp til å få belyst dette indre motsetningsforholdet.

Disse innvendingene henger sammen: En drøftelse av spenningen i Romero, særlig hans konservative, vertikalistiske drag, ville kastet lys over faren for en institusjonaliserende og paternaliserende implikasjon av tesen om prekenen som den levende teologiens sted. De rokker likevel ikke ved hovedinntrykket: Hans Damerau har gjennom sin bok gitt oss en verdifull presentasjon og analyse av et viktig stykke nyere post-kolonial kirke- og teologihistorie, med direkte relevans for teologi og prekenpraksis også i den skandinaviske konteksten.

Sturla J. Stålsett

Resuméer av doktorsavhandlingar

Magnus Abrahamson: *Jesu oppstandelse som historisk problem. En studie av Rudolf Bultmanns og Wolfhart Pannenberg's tolkningar.* 265 sid. Norma, Skellefteå 2001.

I sin avhandling, som er skreven i tros- og livsåskådningsvetenskap vid Teologiska institutionen i Uppsala, behandlar Magnus Abrahamson Rudolf Bultmanns (1884–1976) och Wolfhart Pannenberg's (f. 1928) tolkningar av Jesu oppstandelse. Knappast någon av 1900-talets teologer har oppmærksammats lika mycket som Bultmann for sina försök att tolka Jesu oppstandelse på ett sätt som innebär att inget

extraordinært ægde rum i den kronologiska historien (Historie). Pannenberg är å andra sidan en av de mest kända nutida teologer som argumenterar för att personen Jesus uppstod och att graven var tom som en följd av detta.

Avhandlingens huvudsyfte är att göra en kritisk innehållsanalyse av Bultmanns och Pannenberg's oppstandelsesteologier. Huvudsyftet kan delas upp i fyra mer presiserade delsyften. Det första är att, mot en teologihistorisk bakgrundsteckning, presentera Bultmanns och Pannenberg's oppstandelsesteologier. Att göra en utførlig presentation av Pannenberg's oppstandelsesteologi är særskilt motiverat eftersom det finns få omfattande presentationer som både refererar till hans tidiga arbeten från 1960-talet och hans senare från 1990-talet.

Det andra delsyftet är att jämföra Bultmanns och Pannenberg's oppstandelsesteologier utifrån begreppen bakgrundsteori (dvs. deras syn på Gud och historien), tolkningsprinsipier, exegetiska resonemang, oppstandelsens betydelse och trostillægnelse. Avhandlingens tredje delsyfte är att systematisera olika sätt på vilka man kan tolka Nya testamentets berättelser om Jesu oppstandelse. Systematisering bidrar med att klargöra Bultmanns och Pannenberg's positioner. Den banar också väg for det fjerde delsyftet som är att skissera några riktlinjer for hur Bultmanns och Pannenberg's teologier kan tolkas på ett konstruktivt sätt idag.

En av Abrahamson's förhoppningar är att avhandlingen skall fungera som en orienteringskarta. Inte på så sätt att den främst talar om i vilken riktning läsaren skall gå eller att den avsløjar alla tänkbara vägval. Hans förhoppning är emellertid att avhandlingen skall fungera som en karta genom att dels klargöra några centrala problem som den som reflekterar kring Jesu oppstandelse kan möta, dels genom att ge några forslag på relevanta förhållningssätt till de aktualiserade problemen.

Anne-Christine Hornborg: *A Landscape of Left-Overs: Changing Conceptions of Place and Environment among Mi'kmaq Indians of Eastern Canada (Lund Studies in History of Religions volume 14), 331 sid. Almqvist & Wiksell International, Stockholm 2001.*

I september 1989 kom det till kanadensiska mi'kmaq-indianers kænndedom att ett enormt granitbrott (ett av de tre största i världen) planerades att öppnas vid Kellys Mountain på ön Cape Breton i östra Kanada. Mi'kmaq-traditionalister organiserade genast en fredlig trumceremoni på berget och en talesman deklarerade att det planerade granitbrottet var en förølämpning mot både mi'kmaq-folket och Moder Jord.